

Neděle díkůvzdání 25. 9. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděl ses velebnou důstojností. Dáváš růst travě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a tak si ze země dobýval chléb. Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej; chléb dodá lidskému srdci síly. (Žalm 104,1.14–15)

Pozdrav

Píseň: 284

Modlitba: Dobrý Bože, Ty nás bohatě obdarováváš vším, co potřebujeme; chlebem pozemským i chlebem nebeským, který dává život světu. Ty dáváš svému slunci svítit na zlé i dobré a sesíláš déšť na spravedlivé i nespravedlivé. Děkujeme za všechny dobré plody země i lidské práce. Odpusť nám, když se soustředíme spíše na věci neradostné a na to, co nás vede k nespokojenosti, odpusť nám naši nevděčnost. Proměňuj naše vnímání a daruj nám radostné a vděčné srdce, které by Ti zpívalo chválu v tomto i v budoucím světě. Vyslyš nás skrze svého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou a s Duchem svatým žije a vládne po všechny věky věků. Amen.

1. čtení: Jan 6,25–35

Píseň: 121

2. čtení: Deuteronomium 26,1–11

Kázání

Právě zaznělé pokyny, jak projevit vděčnost Hospodinu, sice žádnou otázku neobsahují, přesto nás některé otázky napadnout mohou. Například takovéto: Co se stalo s tím košem prvotin? Snědl jej snad Hospodin? Nebo zůstal jen tak stát ve svatyni?

Odpověď zní v obou případech: ne. Tato dávka prvních a nejlepších plodů úrody totiž připadla knězi a jeho domácnosti. Kněží v tehdejší době neměli ekonomické zajištění a byli proto závislí na obětech a darech lidu.

V dalších verších bychom zjistili, že každého třetího roku byli z výnosů úrody obdarováni také lévijci, tedy rovněž majetkově nezaopatřený bohoslužebný personál, a kromě nich i sociálně ohrožené skupiny – bezdomovci, sirotci a vdovy. Ač některé části obětí byly určeny přímo Bohu, přece z jiných částí měli mít užitek ti, kdo byli závislí na druhých lidech. Z toho, co měl jeden, se dostalo prospěchu také jiným. Ostatně i ta radost z Božích darů, o níž se mluví na konci přečteného oddílu, měla být společná. Ustanovení o přinášení první části úrody však nemá sloužit jen k obživě potřebných. Sloužilo též jako připomínka toho, komu náleží země a její bohatství. Kdo je Pánem všeho. Není to člověk, ale Hospodin. Můžeme to připodobnit k dani, která se odevzdávala vládci, aby bylo jasné, kdo je na daném území tím hlavním.

Může nás překvapit, že předmětem děkování nejsou ani tak přinesené plody, jako Boží jednání s Izraelem. Díkůvzdání se tak děje skrze příběh, vyznání. A tak ani my nemusíme děkovat pouze za hmotné věci, ale za všechno ostatní, co dobrého s námi – a nejen s námi – Pán Bůh učinil a činí. Za náš společný příběh.

Když dnes slavíme neděli díkůčinění za úrodu, je to tedy i pro nás důvod k radosti a vděčnosti. Ale také podnět k solidaritě s druhými. K radosti a vděčnosti nad tím, co není zrovna samozřejmé, ačkoli nám to tak často připadá. U nás se na polích a v sadech letos zase urodilo a k tomu máme ještě pestrou nabídku potravin ze zahraničí. Dostává se nám tak toho, oč jsme se často ani nemuseli nijak přičinit. I v případě, že jsme si něco vypěstovali sami, nebylo to jen naší zásluhou. Vždyť úrodu ovlivňují různé vlivy. A tak navzdory zdražování zřejmě nikdo z nás zde přítomných nemusí hladovět či jinak zdatelně strádat. A pokud ano, nebojte si říci o pomoc. Třeba i nám.

Ale tak dobře není v tomto směru všude. Už i my víme, že může přijít sucho a v některých místech světa je to daleko horší. A k tomu se přidávají další pohromy. To způsobuje neúrodu a hlad, kterým trpí množství lidí na planetě. Avšak ani v naší slušně zabezpečené vlasti nemají potravinové banky o klienty nouzi. Ne všichni jsou dostatečně finančně zajištěni. Pomáhat je tak stále komu. Proto je důležité umět se o dary Božího požehnání dělit s druhými. Bůh naše dary, které stejně pocházejí od něj, ke svému životu nepotřebuje, ale jak vidno, může to, co mu odevzdáme jako výraz vděčnosti, posloužit jiným. Bohu tedy sloužíme skrze štědrost projevenou našim bližním. A nemusí se jednat jen o dary hmotné povahy, ale vůbec o vše dobré a prospěšné. Z tohoto sdílení pak může vzejít společná radost dárce i obdarovaného. A jistě též Pána Boha.

Možná mají i jiní tvorové a příroda schopnost chválit Boha, ale člověk, tvor nadaný rozumem, to může činit uvědoměle a také pomocí slov. Jenže zde vězí též jádro problému. Jsme totiž zasypáváni množstvím nejrůznějších informací a podnětů. A ty nemusejí být jen radostné. Zvláště v době, jako je tato. A když se k tomu přidají potíže v rodině, v zaměstnání, dlouhodobé napětí ve vztazích anebo sklon k trudnomyslnosti či pesimismu, není vůbec jednoduché vydolovat v sobě vděčnost a radost. Jak se má člověk radovat, když se na něj sype tolik problémů!?

Pravá křesťanská radost však vyvěrá z hlubších zdrojů, než jsou aktuální okolnosti a momentální nálada. Je založena na Kristově díle, vychází tedy vlastně také z příběhu jako to starozákonní vyznání. Radost je tak možné prožívat i v období, kdy se mnozí děsí pohledu na účty za energie či čehokoli jiného. Ale tu pravou a hlubokou radost je někdy nutné objevovat, usilovat o ni. Pokud se nám jí nedostává, možná stačí začít skromně a každý den hledat alespoň nějaký malý důvod k radosti a vděčnosti. A pak třeba bude těch důvodů přibývat. Bylo by přece pošetilé tvrdit, že žádný důvod k radosti neexistuje.

Prožívat radost a vděčnost je jistě mnohem lepší než žít dlouhodobě ve smutku a nespokojenosti. Přílišné poddávání se negativním pocitům, ať už jsou více či méně oprávněné, nevede ke zdařilému životu. Proto je dobré hledat i ty malé důvody k radosti, a hlavně se radovat z Božího jednání v náš prospěch. Možná tady narážíme na jeden z významů slova *obrácení*, *pokání*, jinak přeloženo též *změna smýšlení*. Můžeme se tak odvrátit od všeho, co nás skličuje a děsí a obrátit se k Bohu, který s námi vstoupil do společného příběhu, k Bohu vyznačujícím se láskou a solidaritou s člověkem. K Bohu, který nám umožňuje prožívat pravou radost.

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 594

Večeře Páně:

Píseň: 204

Přímluvy: Vzávejme milosrdného Boha slovy „Pane, smiluj se“:

Hospodine, je toho mnoho, co dostáváme a zač můžeme být vděční. Vzbuzuj v nás opravdovou radost, která pramení v Tobě. Pane, smiluj se.

Děkujeme za planetu Zemi, za přírodu a její schopnost dávat pokrm a nápoj. Odpusť nám lidem, jak se zemí a s přírodou nakládáme. Odpusť nám také plýtvání potravinami a jinými vzácnými dary. Pane, smiluj se.

Děkujeme za zemědělce a ostatní profese, které nám svým úsilím a umem zajišťují dostatek potravin. Dávej zdar všem, kdo pracují svědomitě a zodpovědně. Pane, smiluj se.

Daruj nám schopnost soucitu a solidarity s těmi, kteří jsou ve svízelných situacích: s hladovějícími, nemocnými, chudými, opovrhovanými, vyháněnými. Pane, smiluj se.

Prosíme o dobrý vývoj v naší společnosti i v naší Evropě. Daruj pokoru, soudnost a prozíravost naším zastupitelům a senátorům, které jsme si zvolili nebo ještě zvolíme. Pane, smiluj se.

Modlitba Páně

Ohlášky

- Ve čtvrtek se od 15:30 sejdou děti na náboženství a od 17:15 se sejde střední generace.
- Charita pořádá od 26. 9. do 7. 10. sbírku ošacení a jiných věcí pro potřebné. Dary můžete přinášet do husitského kostela.
- Narozeniny oslaví v tomto týdnu Štěpán Vávra. Přejeme mu Boží požehnání a ochranu.

Poslání: Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. (1. Tesalonickým 5,16–18)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 619